

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiteľovi **Š. M.**, naposledy bytom L.L., vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 26 D 1376/2012, o návrhu dedičky A. P., bytom K., na prikázanie veci Okresnému súdu Kysucké Nové Mesto, takto

r o z h o d o l :

Návrhu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 26 D 1376/2012 Okresnému súdu Žilina sa **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh dedičky na prikázanie veci inému súdu (neexistujúcemu Okresnému súdu Kysucké Nové Mesto) podľa § 12 ods. 2 O.s.p. z dôvodu vhodnosti. Dedička svoj návrh odôvodnila tým, že „do Prešova je to pomerne ďaleko“ a súčasne robí aj „náhradnú pozostalosť“ po svojej nebohej matke.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec v zmysle § 12 ods. 3 O.s.p. a rozhodol, že návrhu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 26 D 1376/20102 Okresnému súdu Žilina (podľa § 2 ods. 24 zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, územný obvod okresu Kysucké Nové Mesto patrí pod obvod Okresného súdu Žilina) nevyhovuje, lebo neboli zistené zákonné predpoklady navrhovaného opatrenia podľa § 12 ods. 2 O.s.p.

V zmysle § 12 ods. 2 O.s.p. vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

Dôvody vhodnosti pre prikázanie veci inému súdu sú také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci iným, ako príslušným súdom.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danom prípade neboli preukázané také okolnosti, ktoré by bolo možné posúdiť ako dôvody vhodnosti pre prikázanie veci inému súdu. Ako vyplýva z pripojeného spisu bývalého Štátneho notárstva v Prešove sp.zn. D 1764/84, poručiteľ zomrel v Ústave sociálnych služieb v L. ako slobodný, bezdetný, súrodencov nemal, v čase jeho smrti nežili ani jeho rodičia a závet nezanechal, v dôsledku čoho na základe rozhodnutia bývalého Štátneho notárstva v Prešove zo 17. decembra 1984 č.k. D 1764/84-5 dedičstvo po poručiteľovi pripadlo štátu ako odúmrt'. Aj keď uvedená skutočnosť sama o sebe, samozrejme, neznamená, že poručiteľ skutočne nemal súrodencov (súrodencov), vychádzajúc z návrhu na prejednanie novoobjaveného dedičstva po poručiteľovi, nie je ustálený okruh možných dedičov. Ak totiž M. V. (matka A. P.) bola sestrou poručiteľa, ktorého predumrela, pri dedení zo zákona v tretej skupine jej dedičský podiel nadobúdajú všetky jej deti. Na uvedenom nič nemení fakt, že rozhodnutím bývalého Štátneho notárstva v Čadci z 27. júna 1991 sp.zn. D 851/91 v dedičskej veci po M. V., narodenej X., bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva, na základe ktorej celý dodatočne objavený majetok poručičky prevzala A. P., bez povinnosti vyplatiť zákonné dedičské podiely pre ustupujúcich dedičov. V súvislosti s návrhom na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti to teda znamená, že k tomuto sa musia vyjadriť všetci do úvahy prichádzajúci dedičia po poručiteľovi, čo sa však v danom prípade nestalo.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu na prikázanie veci v zmysle § 12 ods. 2 O.s.p. nevyhovel.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2013

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová